

Lumi ei ollut este Rääkkylän reserviläisille

Tuli ja liike on myös Rääkkylän reserviläisten mottona.

Nyt kun ampumaurheilusta ollaan tekemässä suoritteita, joita kirjataan päiväkirjaan, kuinsota-aikaan, ovat Rääkkylän reservin miehet panneet talkoot pystyyn. Vanhaan malliin.

Kun "pitää" ampua kaksi kertaa kuukaudessa, niin sitten amutaan. Oli lunta tai pakkasta.

Kuulemma kahden miehen vuorotyönä on rata traktorin kauhalla pidetty auki koko talven!

Tämä niin kuin esimerkiksi muille Suomen Reservin lehtien lukijoille: Kola käteen, tahi luulen kyllä, että joka pitäjässä, jossa on rata, on raktoreita! Ei muuta kuin aamulla varhain, tai illalla töiden jälkeen. Onhan niissä nykyajan koneissa valot.

Näkee kaivaa lunta.

Nukuttaa. Tietysti nukuttaa! Mutta nukutti niitäkin miehiä, joiden oli pakko tapella tosissaan 105 päivää. Ilman traktoreita ja valonheittäimiä. Lapiot niilläki kuulemma oli. Mutta ei ne ampumarataa kaivanu. Henkesä puolesta ne kaivo – kukin oman kuoppansa – eli poteronsa. Ja ampumaratoja riitti. Koko rajan pituudelta...

Tulosta syntyy

Mutta ei kai Kreikan ja EU:n rahakriisit heti hetkauta pienen Rääkkylän reserviläisiä?

Reservin pojat harrastavat kuin "Jukolan veljekset" - "Kaukana on kavala maailma!"

Ja tuloksia tulee: esimerkkinä voisi käydä se, että pienen kunnan reserviläiset ovat peräti neljä kertaa peräkkäin hankkineet Piirimestarouden perinnekiiväärillä – eli "kultamitalit kotiin!"

Kuin ohimennen voisi mainita senkin, että tarkka-ampujakurssilla Kari Harinen pudotti "Janterin" vielä 800 metrin matkalta! (Sopii yrittää perästä – jos ei satu olenaan Simo Häyhän sukua...) Rääkkylä on siis ainakin jossain "isompiaan" parempi – eli edellä!

Ja "poikien" harrastuksesta ei tule kunnalle kuluja: Reserviläiset hankkivat itse vehkeensä, ja maksavat vielä itse niiden asiallisen koulutuksen. Ja pitävät vielä harrastusratansa - ja siinä sivussa itsensä hyvässä kunnossa. Kuismin pieni rata ajaa siis aika hyvin asiansa.

Kun isompaan ei kai aikanaan ollut varaa? Mutta ei ole syytä valittaa. Pääkaupungissa reserviläiset (ja muut alan harrastajat) käyvät kuumina, kun ei ole ratoja lähimaillakaan!

Mutta meilläpä on. Kiitos kuu-

luu niille ennakkoluulottomille "tekijämiehille", jotka aikanaan saivat tuon radan valmiiksi.

Jos joku aikaansaajista pitäisi mainita, niin mieleen tulee mies, jolle reserviläiset yksimielisesti päättivät antaa "Oivan Maljan" – kiertopalkinnon, joka tulee "kovasta uurastamisesta" TOISTEN ETEEN.

Kun nykyään ei tahdo saada kuin reserviläisiä liikkeelle, jos ei ole heti eurot kourassa, kun apua pyydetään. (Tästä "talkoohengen" katoamisesta valitti jo 70-luvulla Ilomantsin Hattuväärassa vanha hirvenkaataja Riiko Maksimainen).

Kaveria ei jätetä

Mutta reserviläisten keskuudessa elää vielä sodanajan miesten perintö: "Kaveria ei jätetä!"

Kuulemani mukaan jopa Etelä-Suomessa on pitäjää, jonka reserviläisten "vetäjä" joutuu jo toppuuttelemaan "liian innokkaita reserviläisiä", jotka ovat valmiit heti, kun viime sotiemme veteraanit apua vain pyytävät. Nykypolvi on sitten 70-luvun "suومتtumispuheiden" jälkeen muuttunut: nyt nuoret ovat suorastaan kiinnostuneita, mitä isoisät aikoinaan saivat aikaan. He saivat kovalla rauhalla ja sodan työllä Suomesta vapaan maan, jossa on ainakin toistaiseksi ollut kohtuullisen hyvät olot – jos joihinkin muihin EU-maihin vertaa... Ja yksi kokonainen sukupolvi on saanut elää rauhassa ja päättää itse omista asioistaan.

Onhan siis vihdoin ja viimein aika Rääkkylän veteraanienkin saada osakseen asiallinen arvostus!

Mutta Rääkkylässä on "omasta takaa" muutakin kuin oma talkoilla tehty rata, joita reservin porukka käyttää sulassa sovussa metsämiesten kanssa. Oikeastaan kaksikin rataa, kun toista kunnostetaan ja rakennetaan asialliset suojat molempien sakkien harrastusvälineille.

Täällä on puhdasta ilmaa – ihan ilmaiseksi. Ja rantoja riittää myydä kaikille halukkaille... Taatusti puhtaita. Mutta usein on rannatkin kovin karuja. Ihan kuin kotitalon pellot – kivi kiven vieressä. Luonto kai muokkaa täällä ihmisenkin luontoa. Ei taida olla vilkkaita muut kuin yksi ulkomaalainen. Jos sattuu hyvä tattikesä!

Mietiskelee
"Wanha Jääkäri"

Avajaiskilpailut Roukalahden pistooliradalla

Toukokuun 22. päivänä kello 10.00 ammuttiin Liperin Reserviupseerien ja Reserviläisten omistamalla radalla avajaislaukaukset. Avajaiset olivat järjestyksessä toiset, koska varsinaiset radan avajaiset vietettiin 45

vuotta sitten, radan valmistuttua vuonna 1965.

Nyt pidettyjen avajaisten syy oli radan kunnostus ammunassa tarvittavaan kuntoon. Yhdistykset kunnostivat talkootöinä radan taululaitteet sekä taus-

ta- ja sivuvallit sellaisiksi, että ammunta on turvallista. Radalla on kymmenen ampumapaikkaa kääntyvine tauluineen.

Avajaislaukaukset ampui Pohjois- Karjalan Aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Jouni

Mattila, MPK:n Piiripäällikkö Ahti Korhonen, Reserviupseeripiirin puheenjohtaja Harri Norismaa, Reserviläispiirin 1 varapuheenjohtaja Timo Mononen, Reservipiirin toiminnanjohtaja Ari Eskelinen, Liperin Reserviläisten puheenjohtaja Mika Pöppönen sekä Liperin Reserviupseereiden Esko Koikkalainen.

Lähtölaukaus harrastukselle

Kilpailuun otti osaa 16 henkilöä ja lajeina oli palvelusammunta 3 ja 4 (PA 2-4) sekä sovellettu reserviläisammunta. Palvelusammunnat ammuttiin yhdistysten omin voimin johdettuina ja sovelletun ammunnan johti P-K:n IPSC-JASILHUETTIAMPUJIEN Marko Ruotsalainen.

Kauniissa ja aurinkoisessa säässä suoritettua ammuntaa sujuivat juohevasti, lukuun ottamatta pientä teknistä ongelmaa, joka kuitenkin ei sotkenut kokonaisuutta.

Ammunnat olivat myös lähtö-

laukaus ammuttaharrastukselle Liperissä, koska yhdistysten toimintasuunnitelman mukaisesti aloitetaan johdetut viikkoammunnat Kesäkuun alusta. Tarkoituksena on ampua vuoroviikoin perinteistä pistooliammuntaa sekä sovellettua reserviläisammuntaa (SRA)

Kilpa-ammunta otetaan syksyllä uusiksi! Mahtakohan palkittujen järjestys vaihtua...

Teksti: Timo Tolvanen
Kuva: Ari Eskelinen

Tulokset:

PA 3-4 (16 osallistujaa): 1) Urpo Airaksinen, Liperin Resups, 2) Sauli Tuomela, Liperin Resups, 3) Esko Koikkalainen, Liperin Resups, 4) Marko Pohjanpaju, Kuopion Resups

Sovellettu ammunta (9 osallistujaa): 1) Mauri Nissinen, Liperin Resups, 2) Miika Sotikov, Liperin Res, 3) Urpo Airaksinen, Liperin Resups, 4) Esko Koikkalainen, Liperin Resups.